



Наш сайт

Знахідка

Нерукотворне диво: у Бучачі в стовбурі дерева помічено зображення хреста



Ця новина про справді унікальну знахідку дедалі поширюється Тернопільщиною та поза межами області. На Чортківщині, в старовинному Бучачі, в стовбурі зрізаного дерева знайдено відразу два зображення хреста.

Про це йдеться на Facebook-сторінці парафії Св. отця Миколая. «Знайдення нерукотворного образу Хреста Господнього на зрубі дерева. Місто Бучач, церква Святого Архистратига Михаїла. Листопад, 2021 рік», — йдеться у дописі.

За словами настоятеля місцевого храму, невідомо, що означає така знахідка.

— Що воно може означати? Про те, що будуть якісь

зміни для людства, щось до нас говорить Господь... Щоб людство не падало у відчай, щоб не розчарувалося, дається цей хрест... Це знам'я для нас, християн, має дуже велике значення! — прокоментував духовник.

Настоятель зазначив, що на храмовий празник знахідку освящать і зберігатимуть в церкві.

Фото з відкритих джерел

Акція

Запалимо свічку пам'яті



Україна пам'ятає!
1932-1933

ЗАПАЛИ
СВІЧКУ
ПАМ'ЯТІ!

День пам'яті жертв Голодомору настає щорічно четвертої суботи листопада — цього року 27 числа. Щорічно в такий День о 16-й годині оголошується загальнонаціональна хвилина мовчання, після чого по всій Україні відбувається акція «Запали свічку», в рамках якої всі охочі несуть свічки до пам'ятників жертвам. В акції також можна взяти участь, запаливши свічку в своєму вікні, як і чинять тисячі наших земляків.

Не будьмо байдужими, запалимо свічку пам'яті!

Обнова

Дочекалась Ромашівка справної дороги



Той, хто довгенько не простував цим гостинцем — чи то авто, чи пішки, повірте, як і ми, газетярі, аж зойкне здивовано-втішно: оце так! Нарешті сталося! І то — після низки років страждань та зневіри, коли автотранспорту передусім невідкладних служб годі було взагалі добратися до Ромашівки — не те, щоб вчасно. (Читайте на 2-й стор.)

Найщиріші побажання з нагоди 60-літнього ювілею шлемо керуючому відділком «Босирівський»

Ігорю Степановичу
КІНДЗЕРСЬКОМУ.



Від душі бажаємо Вам доброго здоров'я, родинного благополуччя, невичерпного енергії, життєвого оптимізму, здійснення усіх найзаповітніших мрій і намічених задумів. Хай у Вашому домі завжди панують мир і злагода, у серці — доброта, а у справах — мудрість і виваженість. Щоб на шляху зустрічалися надійні друзі, а удача ніколи не покидала Вас. Хай кожен день приносить тільки радість, робота — насолоду і наснагу, бажаємо щоденно відчувати любов і ласку, шану і повагу. Щедрої Вам долі, незрадливої удачі та Божого благословення Вам і Вашій сім'ї.

Хай рушниками добра і любові стелить Вам дорогу доля, а Господнє благословення буде з Вами на многії літа.

З повагою — дирекція ПАП «Довіра».

Передплата-2022

Новий телевізор Smart всього за 350 гривень? Це реально!

У цьому переконалося уже як мінімум троє наших читачів.

Саме стільки років поспіль проводила фактично безпрограшну лотерею редакція «Голосу народу» з постійним спонсором акції — Радою аграрних підприємств Чортківщини. А у січні 2022-го вже відбудеться четвертий за ліком розіграш. Його умови — передплатити районку не менше як на рік часу й принести чи відправити поштою до редакції квитанцію-підтвердження (або її копію) й очікувати розіграшу призів, який відбувається на головній площі Чорткова в часі різдвяно-новорічних свят, з надією і сподіванням, аби отримати «під ялинкою» один з близько восьмидесяти призів. З досвіду попередніх років володарем виграшу стає кожен четвертий-п'ятий наш читач. (Є й такі щасливці, яким фортуна посміхалася двічі, а одному рекордсмену — три роки поспіль!). Та й решта учасників у програшу не залишаться, адже протягом року щотижня отримуватимуть на свою поштову скриньку свіже число «Голосу народу» з актуальною інформацією про життя укрупненого Чортківського району (так-так: нас уже читають у Гусятині, Хоросткові, Буданові, Товстому, Заліщиках та ін., і нові читачі теж можуть стати учасниками лотереї!) Та що ми тут взялися переконувати? Дамо слово нашим переможцям.

Степан ГРИНЬКІВ, 67 років, вчитель Назірянської та Ягільницької ЗОШ, с. Ягільниця:

— Торік я вперше долучився до розіграшу, влаштованого редакцією «Голосу народу». Хоч завжди передплачую газету на цілий рік. Але подав квитанцію — і виграв праску. Головне, звичайно, не приз, а приємність! Взагалі не уявляю, як то — без районки: перчитую в ній все від



А до Я. Бо ж там не тільки новини, а й обмін думками, поглядами поміж читачів. Одне слово, цікаво!

Галина КОВАЛЬЧУК, 33 роки, листоноша, с. Шманьківчики:

— Районку газету знаю вже дуже давно — адже в мене мама працювала листоношею цілу купу років. Тепер я змінила її і вже пів року також працюю на пошті. Долучившись до лотереї, на початку року виграла бутербродницю. Маю таку думку, що газети треба читати, бо Інтернет того не дасть, що газетна стаття. Тут і глибше написано, і ближче до нас. Так, і я зазираю у Facebook, але

газеті віддаю перевагу.

Бажаєте, як наш попередній переможець, стати володарем кольорового телевізора чи іншого дороговартісного призу? Передплатіть районку на увесь 2022-й рік й отримаєте шанс!

Вартість передплати (індекс — 61366):

на 1 місяць — 26,60 грн

на 3 місяці — 82,80 грн

на півроку — 165,60 грн

на рік — 331,20 грн

Вартість поштових послуг з оформлення передплати відповідно становить: 5 грн; 10 грн; 14 грн і 22 грн.

Передплату можна оформити у будь-якому відділенні зв'язку, в листоноші або онлайн.

Отож, не відкладайте все на останній день. Прийом квитанцій від учасників розіграшу уже розпочався.

«Голос народу» має бути почутий!

Знай наших!

Відзнака за працю та любов до землі
Напередодні Дня працівників сільського господарства в Тернопільській ОДА привітали аграріїв Тернопільщини. У залі зібралися люди, які вкотре вивели Тернопілля у лідери. Про це повідомив офіційний сайт Тернопільської обласної державної адміністрації.



— Агропромисловий комплекс області сьогодні за рейтинговими показниками з виробництва валової продукції займає друге місце в Україні, а по урожайності зернових і технічних культур входить до п'ятірки кращих, — йдеться в публікації. — Остеронь розвитку не стоїть держава. На сьогодні з державного бюджету через програми фінансової підтримки аграріям області виплачено близько 100 млн грн.

— Дозвольте від щирого серця подякувати за те, що ви зберегли і примножили традиції українського села, за працю та любов до своєї землі, — звернувся до присутніх голова облдержадміністрації Володимир Труш. А ше очільник області вручив лідерам аграрної галузі відзнаки. Серед нагороджених і представниця Чортківщини — директорка ПП «Агро-Спектр» Марія Горбаль.

Фото Тернопільської ОДА

За оборону рідної держави

З нагоди Дня Гідності та Свободи голова Чортківської райдержадміністрації Володимир Шипітко спільно з начальником гуманітарного відділу Чортківської райдержадміністрації Галиною Чайківською відвідали будинок культури Колиндянської територіальної громади, щоб нагородити Знаком народної пошани — медаллю «За оборону рідної держави» директора сільського будинку культури, добровольця ООС /АТО Богдана Вергуна.



Богдан Вергун у 2014-2015 рр. пішов добровольцем на війну. Хоча є батьком трьох дітей і незважаючи на не молодечий вік, чоловік захищав територіальну цілісність України. Був рядовим-зв'язківцем 29-го блокпосту. Згадує, як на передовій доводилось дивитися в очі ворогу і навіть за крок до смерті не шкодував про свій вибір.

— У день Гідності і Свободи від щирого серця бажаю вам і вашій сім'ї добра, злагоди і непохитної віри в мирне небо над головою. Дякую за те, що ваша любов до Батьківщини, а також жертвовність, демонструють прагнення жити у вільній, демократичній і суверенній державі, — зазначив очільник району.

— Я завжди чиню так, щоб бути гідним сином українського народу. Незалежно, чи я на передовій захищаю кордони держави, чи в тилу займаюся своєю основною діяльністю. І зараз не можу спокійно дивитися, як ворог не відступає від моєї країни. Впевнений: перемога за нами, бо ми її заслуговуємо, — каже Богдан Вергун.

Фото Чортківської РДА

Газета Чортківського району

ГОЛОС НАРОДУ

індекс 61366

«Голос народу» — тижнева газета, виходить з 1939 року; засновник — ТОВ «Редакція газети «Голос народу»; реєстраційне свідоцтво серії ТР № 641-241 ПР від 21.07.2017; день виходу — четвер, наклад — 2200 примірників.

Адреса редакції: м. Чортків, вул. Зелена, 3.

Ел. пошта: golnar@ukr.net

Тел. кореспондентів — 2-15-42, 2-36-85; бухгалтера — 2-16-06.

Заступник редактора Анна БЛАЖЕНКО

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора. Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен, географічних назв та інших відомостей несуть автори публікацій. Передрук матеріалів газети без письмової згоди редакції заборонено! Номер набрано і зверстано у комп'ютерному комплексі редакції газети. Віддруковано в друкарні ТзОВ «Буковинський видавничий дім», м. Чернівці, вул. Василя Лесина, 31. Тел. (0372) 54-45-46. Відповідальна за випуск Тетяна ЛЯКУШ

Розвиток інфраструктури

У Косові завершується будівництво амбулаторії

«Повідомляємо, що на сьогодні будівництво амбулаторії загальної практики сімейної медицини у селі Косів по вул. І.Франка доходить до своєї завершальної стадії», — йдеться на сторінці Білобожницької громади у Facebook.

І далі — що підрядною організацією зроблено дах, утеплено та оздоблено фасад будівлі, встановлено систему опалення, проведено водопостачання та водовідведення, встановлено вікна та двері.

Найближчим часом будівельники завершать внутрішні роботи та побудують паркувальний майданчик.

— Пригадуємо, що будівництво здійснюється в межах реалізації державної програми (- субвенції) та коштом місцевого бюджету, який виділив 663,6 тис. грн за рахунок залишку коштів 2020 року, сформованих в Косівському сільському бюджеті, — деталізується у вміщеній інформації.



Чортківський Кадуб нарешті матиме відпочинкову зону

«Найбільший мікрорайон у Чорткові — Кадуб, де проживає близько 10 тисяч людей, давним-давно дуже потребує хоча б однієї зеленої відпочинкової зони. У діючої команди в міській раді на чолі з Володимиром Шматьком є чітке бачення створення рекреаційної зони — парку пам'яті Героїв Небесної Сотні по вулиці Князя Володимира Великого. На шляху — чимало перепон, втім, вже восени 2022 року мікрорайон може отримати подарунок до 500-ліття Чорткова у вигляді відпочинкової зони», — повідомляє Facebook-сторінка Чортківської міської ради.



Парк заплановано по вулиці Князя Володимира Великого — навпроти супермаркету «Європа». Проектна площа парку — 2 гектари. Проте на одному з двох гектарів зараз знаходиться приміщення гідрологічної станції Чортків. Через це установу потрібно в найкоротші терміни перенести. Тому міським головою проведено перемовини щодо ймовірного перенесення станції на територію індустріального парку «Chortkiv West» з керівницею сектору організації робіт Тернопільського обласного центру з гідрометеорології Оксаною Софінською та провідними гідрологами станції Чортків Марією Остафієвою і Вірою Марушак.

Представники гідрометеорологічної служби погодилися на перенесення станції на інше місце при умові, що їм допоможуть із будівництвом нового приміщення. Тож невдовзі Чортківська міська рада розроблятиме програму фінансової підтримки гідрологічної станції, щоб передбачити співфінансування її перенесення (зведення будівлі, підключення до інженерних мереж тощо) на нове місце. Частину коштів намагатимуться залучити з державного бюджету.

Обнова

Дочекалась Ромашівка справної дороги

Так, власне на цьому відтинку шляху донедавна була ямка на ямці. Тож поміркованим, терплячим водіям доводилось натужно петляти вліво-вправо, аби віднайти для коліс хоч якусь примарну смужку-колію. Ох, як же то було складно!

І ось нарешті з початком цьогорічної осені розвиднілось. Найбільш жажливий шматок гостинця діждався таки ремонту. Як стисло повідомить згодом (якщо конкретніше — буквально минулого тижня) Facebook-сторінка Білобожницької територіальної громади, до складу якої входить Ромашівка, «зроблено середньо-поточний ремонт дороги в межах 850 м».

На шляху до констатації такого факту було подолано багато тернів. Про це тепер з відчутною полегкістю розповідає Ромашівський староста Зеновій Кубик. Стверджує, що розрубати той прикрий «гордів вузол» вдалося депутатові Тернопільської обласної ради Василю Градовому — його заслуга у вирішенні довголітньої проблеми найбільша, найсуттєвіша. Бо подія, що й казати, — справді історична в життєписі села. Звісно ж, предметно знадобилася співпраця з Білобожницькою ТГ та її очільником Віктором Шепетою, що й скріпило тандем спільністю намірів та сумою зусиль в досягненні поставленої мети.

Не залишилися остеронь і керівники тамтешніх сільгосппідприємств — і ПСП «Захід-Агро» Михайло Зарівний, і ПП «Агро-Спектр» Марія Горбаль: сприяли шоденною підтримкою, за потреби відразу допомагали технікою.

— Роботи виконували спеціалісти компанії «БМБуд» — коштом фонду капітального будівництва, тобто з державної кишені. Проте скільки тим же обласним депутатом Василем Степановичем подолано сходинок, аби добратися догори, відчинити двері до багатьох владних кабінетів і добитися включення ремонту нашої дороги до переліку невідкладних об'єктів, — поціновує Ромашівський віїт.

— Так, звичайно, хотілося б ремонту всього шляху до села — починаючи від чотирьох доріг, — погоджується.

— Однак інженерна служба, оглянувши все на місці, визнала шматок протяжністю в один кілометр більш-менш придатним, якому можна продовжити термін експлуатації, лиш підлатавши місцями. Добре, що найнеобхіднішу необхідність задоволено.

Записала Анна БЛАЖЕНКО

Фото зі сторінки Білобожницької громади у Facebook (1-а стор.) і Тетяни ГРЕБЕНОЖКО



Сторінки історії

Героїзм і трагедія: 100 років розстрілу повстанців під Базаром

Щороку з патріотичним пафосом згадуємо IV Універсал Центральної ради 1918 року. З точки зору української соціал-демократії, це була вимушена незалежність для визнання на міжнародному рівні в час переговорів у Брест-Литовську. Минуло чотири роки, у листопаді 1921 року тривав II Зимовий похід і героїчною трагедією завершився на Житомирщині, під селом Базар. Чому і від кого йшли визволяти свою Вітчизну в холодну снігову осінь три групи вояків інтернованої у польських таборах армії УНР? Яку саме війну, без сумніву, вітчизняну та велику, думали розпочати чи то завершити з шаленою кров'ю у гарячому серці військовики?



Історія не знає умовного прикладу, проте знає хронологічну послідовність фактів, передумов та наслідків. Українська (територіально) соціал-демократія, а саме вона, правдами і неправдами представляла більшість у Центральній Раді, виступала за автономію у складі федеративної Росії, іншими словами — проти державності України. І, відповідно, проти власної армії. Від часу створення Центральної Ради до підписання Ризького мирного договору — розподілу України по Збручу між Польщею і Росією — минуло чотири роки. Надніпрянська Україна була окупована ленінськими військами, однак станом на весну-літо 1921 року ще діяли численні українські партизанські загони. Ідея II Зимового походу базувалася на відносній успішності Першого партизанського рейду (грудень 1919 р. — травень 1920 р.), хоч при зовсім інших воєнних умовах. Чималу роль відіграв вал і підтримка населенням повстанців, невдоволення мирного населення більшою мірою проявлялося в час збору урожаю та його грабунку радянськими каральними органами.

Варто зауважити і насиченість («велику густоту населення») російськими розвідниками в еміграційному штабі Головного отамана Петлюри. Чому похід визволення Вітчизни трьома групами повстанців, Волинською, Подільською та Бессарабською, яких з точки зору озброєння і військом назвати було важко, припав на вкрай несприятливий період року? Відповідь тут не тільки в амбітності та непорозуміннях, як і нерозуміння становища за Збручем «першими» людьми походу — С.Петлюрою та Ю.Тютюнником. Здавалося б, простий раціональний розрахунок мав би відкинути будь-яку ідею військового походу. Але... гарячі серця, які бажали звільнення Батьківщини від ворога, не знали холодного раціоналізму. Влада Польщі, зважаючи на договір з Петлюрою, а ще більше на міжнародну ситуацію, пустила добровольців з гарячими серцями і майже без озброєння. Можливо, випустила, щоб позбутися такого непевний мілітарний елемент. А вони мали розрахунок на героїство одиниць? Бо що варті близько півтори тисячі шабел і крісів проти майже 3/4 складу Червоної Армії, окрім каральних

загонів ЧОНу, ЧК, міліції, розташованих на Правобережній Україні?

Перехід на Хмельниччину відбувся в різних місцях: від півдня на Гусятинщині до півночі — поблизу Олевська. Частина озброєння (криси, набой, гранати, кулемети) була на залізничній станції в Копичинцях, але його було надто мало. В ході успішних боїв ніхто з ворожих частин не чекав таких нападів, повстанці встигли звільнити з в'язниці 470 в'язнів, в основному селян, які не здали хліба продзагонам. В бою за Коростень українські сили зазнали поразки. Полковник Отмарштайн, начальник штабу походу, радив повернутися за кордон, але командир рейду Тютюнник вирішив іти далі на схід, щоб з'єднатися під Києвом з Подільською групою.

І ще кілька слів про... слова. Подільська група мала з'єднатися з Волинською в одну військову одиницю. Йшло зближення, без засобів зв'язку. Та фатальну роль відіграла російська лайка — крики одних учасників походу при наближенні інших, не розпізнаних, яких прийняли за ворожу групу. Здалеку прозвучало кілька пострілів і обидві частини, щоб не розпочинати бій з невідомим ворогом, відступили.

17 листопада відбувся вирішальний бій Волинської групи під командою Юрія Тютюнника (питання його порятунку та частини командного складу є доволі дискусійним) із переважаючими силами Григорія Косовського. Останній мстив як міг українцям, через свою ганебну втечу через вікно в одному з попередніх боїв з вояками Подільської групи. Загиноюло близько 400 повстанців. Котовці рубали і поранених, і беззбройних іздових. 537 вояків потрапили в полон, 359 було розстріляно 21-23 листопада, 83 — вивезено на подальші допити, 95 померло від ран і побоїв. Вирок під селом Базар, що на Житомирщині, за Коростенем, був — 360, але одному чудом вдалося врятуватися. Це Іван Ремболович, який в 1943 році вступив у дивізію «Галичина» у складі Збройних сил Німеччини, а в 1944 році, після ампутації ноги, перейшов до УПА.

Селян зігнали на показову страту. Була пропозиція перейти на службу радянській владі. Зрадником не став ніхто. Почалася страта повстанців, а ті у відповідь заспівали «Ще не вмерла України». А скільки тепер громадяни воюючої з тим же ворогом України, не під загрозою їхнього життя, голосують за ворожю Україні сили?

«Ніхто не забутий!» — гасло травня-червня в шану жертвам радянсько-німецької війни, та пам'ять сягає глибше. Листопадовий рейд 1921 року був героїчним покликом рідної землі, величною жагою волі. Минуло 100 років. Пам'ятаємо, воюємо!

Ярослав ДЗІСЯК,
історик

Джуринська битва 1649 року

Під час підготовки до визволення України з-під влади Польщі Богдан Хмельницький провів велику мобілізацію, яка відбувалася в умовах небаченого народного піднесення. До українського війська увійшли міщани, селяни, студенти, українська православна шляхта.

У 1649 році Богдан Хмельницький атакував польські війська в Галичині та змусив їх відступити до Збаража. Місцева населення йому допомагало. Галицькі селяни разом з козацькими військами заволоділи Чортківським замком, вигнали з нього польську шляхту та знищили багато кабальних документів, що там зберігались. Згодом аналогічні дії були вчинені і у місті Бучач та в декількох навколишніх замках (Червоногород, Язлівещ).

Влітку 1649 року на рівнині між Бучачем і селом Джурин (дуже підходить територія сучасного хутора Поперечки) відбулась кривава битва між козаками і польськими військами. За матеріалами, які збереглися в архівах церкви, відомо, що з села Джурин до козацьких загонів вступило близько сорока кінних і понад пів сотні піших селян. У цій битві загинуло кілька десятків козаків, яких похоронили на відкритому полі за Халівою (північніше току, де стояла геодезична вишка і де моя прабабця мала поле). З того часу це поле, де пролядалась велична могила, люди називали Могилами.



Московські окупанти у 1941 році розпорядились розкопати цю пам'ятну могилу і зрівняти її із землею. Нові наїзники намагались знищувати все, що могло б нагадувати населенню про славне минуле українського народу. Сучасним нащадкам варто подумати, як відновити цю славу пам'ятку.

Богдан ВІВЧАРІК,
с. Джурин

Спогади з моралізаторством

Без хліба — біда, або Яке обличчя у голоду

Актуальна тема цих похмурих осінніх днів — Голодомор 1932-1933-го та 1947-х років, тих страшних подій. Звичайно, свідків тих далеких років вже нема, залишилися тільки спогади. Мені ж хочеться додати від себе аналіз не таких страшних, але проблематичних подій 1960-х років. Що тільки не довелося пережити нашим людям!



Та й у війну не було солодко. Ось що розповідала мені одна старша поважна полька, пані Гелена. Вона вийшла заміж якраз перед війною (хто ж знав?!). «Мій Манек (так називала вона чоловіка) принципово не хотів служити німцям. Його батько займав якусь важливу посаду в польському міністерстві. І тому сина німці не чіпали. Але ми не мали грошей, а я була «при надії». І я вмирала, хотіла хоч кусинчик хліба, хоч скориночку!..». Звичайно, вони не голодували так, як у 1933-му. Батьки з Синякового рятували городиною: картопля, буряк, морква — все було своє. Але ключове слово тут — «хліб»! Дійсно, хліб — всьому голова. А без хліба — біда...

А ось що почула я недавно від своєї подруги Олени. Її мама, пані Женя, в 1947-му була дівчинкою. Що робили їх нещасні батьки, щоб не дивитись в оті голодні дитячі очі? Заганяли дітей спати: «Діти, на піч, на піч!». Як жалілася колись моя двоюрідна сестричка: «Мамо, тато мене «невечеряну» кладе спати!». Клади і «невечеряних», і «необіданих». А піч була центром хати, на ній і спали збоку, і сушили те, що приносили з лісу — гриби, ягоди. Тож, залізши на піч, знайшла маленька Женя три сухих ягідки шипшини в куточку, колись, видно, сушили. Яка вона була рада, як вона жувала, смоктала їх до опівночі — разом з тим сверблячим насінням. Оті три ягідки допомогли їй хоч трохи заснути.

Але, треба сказати, країна відновилася доволі швидко. Вже через 10 років товарів у місті було досить. Я пам'ятаю в 16-му магазині піраміди з консервів, шоколадки, викладені спіралькою, купу цукерків. Бо в Чорткові була своя кондитерська фабрика. Нас, малюків зі школи, водили туди на екскурсію. Цікаво було дивитись, як тягнеться карамельна маса, як крутяться кульки драже в апаратах, подібних до бетономішалок. А печеньки пливуть по конвеєру світлі у піч — виходять «засмаглі», хрумки, підсмажені. Водили нас і на хлібозавод. Мене вразило найбільше те, що борошно просівають через магніт, щоб не потрапив якийсь гвіздочок або дрітчик у тісто. Дивились ми, як формується отой хліб-«цеглинка», що коштував 16 копійок. А потім весь клас пригощали смачними, свіжими ванільними булочками. Не знаю, хто тоді перебував «біля керма» держави — ми ж малі були.

І раптом все це зникло. Бо до влади прийшов М.Хрущов. З'їздив він у Штати і привіз звідки нову ідею — сіяти кукурудзу. Ото яскравий приклад, що чужі ідеї не завжди вкорінюються у нашому ґрунті (на мою думку, і завезена реформа У.Супрун робить тільки шкоду). Тим більше, стільки знайшлося тоді підлабузників, які, прагнучи вислужитись, сіяли кукурудзу мало не на півночі. Були, звичайно, й такі, що опирались. Біля нас жив голова колгоспу на прізвище Поштар. Батько розповідав, що зустрів його якось в приміському потязі, що курсував від нас на Іване-Пусте. «А ти чому це в робочий час тут їдеш?» — запитав. Той засміявся: «Та от, втік, мене зараз мають на засіданні розбирати, бо не те посіяв». Але то були одиниці.

От і вийшло: площі, на яких колись росла пшениця, засіяли кукурудзою. І... не стало хліба. Отак, як можна на рівному місці, не маючи ніяких катаклізмів типу посухи чи повені, зробити проблему? Через недолуге керівництво. Звичайно, то не зрівняти з

голодом чи голодомором. А якщо сказати по просторіччю — то була «голодуха». Як кажуть, не біда, а пів біди, але тоді дитиною я вперше відчула, що таке голод.

Почали завозити в магазини хліб, та тільки кукурудзяний. Свіжовипечений він був смачний, а потім кришився. У 16-му магазині стояли довгі черги. Там була сходинка вниз, то все чекаєш, коли до неї просунеться черга, тоді вже скоро. Ми, дітлахи, поки додому той хліб принесемо, пообгризаємо по кутиках. Погано було тим, хто хворів, перебував на дієті. До мами приходила її сестра, моя тітка, і плакала: «Я вже не можу той хліб їсти! Так хочу булочки — звичайної, білої». В неї була якась хвороба, обличчя сіро-зелене, мішки під очима, вся набрякла...

І в нас, у шкільному буфеті, пропали булочки з кремом. Гарні, ніжні, посипані цукровою пудрою, вони коштували 11 коп. І, як на збитки, почалися уроки трудового навчання. Дівчата кулінарили, хлопці — слюсарили. Наша вчителька, поважна господиня, викручувалась як могла. Картопляники ми смажили на яловичому жирі. Він був такий противний, застигав на губах. Але наші хлопці вже чергували під дверима кабінету праці. Коли ми вносили тачку з картопляниками, вони змітали все за хвилину, хапали з рук. Росли пацани, їсти хотіли.

А потім в нас стала вести уроки молода білявка (напевно, та, що старша, пішла на пенсію). І за планом уроку ми мали робити лінійні вареники. Сир дістали, а от яєць немає. Посилає вона мене і ще одну дівчинку на ринок. Пам'ятаю яскраво залиту сонцем і абсолютно порожню ринкову площу. А хоч би одна бабця з села з яйцями: ані-ані! (тоді село дуже тиснуло податками). Повернулись ми ні з чим. Чому наша блондинка не здогадалась зробити звичайні вареники? Так-сяк наліпили сирних кульок з борошном, кинули в окріп. Розлізлося все, перевели продукт!

Певно, в той день і вдома в мене було скрутно. Бо загалом моя мама була дуже вправно вела домашнє господарство. Вона працювала по змінах і варила на два дні. Але чомусь того дня мені хотілося їсти і я тинялась по кухні. Жили ми в комунальці, ділили спільну кухню з родиною. Жили дружно, весело, але я змалечку розуміла, що то — інша сім'я, в них окремих стіл, окремі продукти. От і тепер двоюрідний брат на спільній кухні щось варив у банячку. Він був старший, вже женатий, мав дворічного синопка. Я ніколи не заглядала в чужі баняки. Але... на цей раз, коли він вийшов, почуття голоду підштовхнуло мене просто подивитись. І я підняла кришку. Там виваривались дитячі трюсики...

Чесно кажучи, я більш ніколи не мала такого гострого відчуття голоду. Навіть у студентські роки, коли доводилось жити на одну стипендію. Хіба що в ліх 90-ті. Але то — вже зовсім інша історія.

Тепер вже ніби все добре, але інколи тривожно, як їду в село. З вікон автобуса видно на полях рапс та й рапс, часом — сою. Без хліба не залишимося, не думаю, але щоб часом не підсунули нашим дітям якийсь сурогат.

На знімку: застілля 60-х років.

Галина МИРОНЕНКО,
позаштатний кореспондент
«Голосу народу», м. Чортків

Допрем'єра

Показ фільму «Марія» на Чортківщині

Дочекалися! Минулої неділі на теренах нашого краю відбувся допрем'єрний показ кінострічки «Марія» із серії документально-ігрового циклу «Жива УПА».

У післяполудневу пору до с. Мазурівка Білобожницької ТГ зійшлися-з'їхалися поціновувачі кіномистецтва, пошановувачі героїв-патріотів України, аби переглянути фільм про легендарну нашу краянку «Тополю» (псевдо), уродженку села Ромашівки світлої пам'яті Марію Штепу – учасницю національно-визвольного руху, членкиню ОУН, зв'язкову збройного підпілля УПА на Чортківщині, політичного в'язня таборів (на 10 років, покарання відбувала у ВТТ Мордовії та Челябінській області), авторку численних книжок, сповнених спогадами боротьби за вільну Батьківщину.



Ошатну залу ресторанного комплексу (що в Мазурівці) переоблаштували у справжнісіньку кінозалу, в якій розмістилося немало-небагато (більше ста осіб) глядацтва: священнослужителі, представники усіх рівнів влади, культуральної галузі громади, освітянства, сілчани громади.

Із Божим благословенням такого неординарного дійства до глядацтва звернулося духовенство, побажавши усім приємного перегляду фільму. Зокрема отець Володимир Заболотний зазначив: «Кожен із нас повинен бути державотворчою людиною, бо власне для цього ми й живемо на землі. Відрадно, що перший допрем'єрний показ фільму «Марія» відбувається саме тут, на вітцівщині Марії Штепи, де вона народилася, де дихала повітрям рідного краю. Вона була державотворчою особистістю. Вірю, що ми збудуємо справжню українську, християнську, незалежну, справедливую й соборну державу, про яку мріяла Марія Штепа. А сьогоднішня подія є одним елементом, маленьким камінчиком мозаїки – розбудови Української держави».

Відтак із вступним словом виступила режисерка кінострічки «Марія» Марія Яремчук: «З 2016 року, саме тоді я повернулася з фронту, де займалася військовою журналістикою, наша команда працює над створенням фільмів про генералів УПА. Тоді доля мене звела з ветераном

УПА, який розповів історію про свою діяльність в Українській Повстанській Армії. Сам, з певних причин, зніматися в документальному кіно, на жаль, відмовився. Тож відтоді ми почали шукати нові творчі вираження, нові формати, аби розповісти історію героя, не показуючи власне його самого. Так зродився формат проекту «Жива УПА», де на екрані ветерана УПА втілює актор. Так зродилися основні принципи й цінності, на яких ми й будуюмо цей проект уже, мабуть, п'ятий рік. Першочергово намагаємося зібрати історії живих ветеранів УПА, послухати їхню пряму мову, записати спогади. Тож те, що нам ветерани, ветеранки розповідають, ми передали в тексті сценарію, вклали в уста акторів фільму, не змінюючи жодного слова розповідей. Проте розповіді героїв ми доповнили хроніками, документами, фотографіями, іншими свідченнями, якими розповідаємо історію не з точки зору однієї людини, а з погляду, як доля цієї людини вписується в загальну історію краю, міста, селища, області та всієї України. Зізнаюся, знімати кіно про УПА навіть в сучасній Україні на державному рівні – це одна з найскладніших складових зйомок, бо чомусь, кажуть, ця тема – не на часі. Проте нам, завдяки благодійникам, це вдалося. Слід сказати, майже одразу перша історія нас привела до Тернополя. Музику до першої стрічки створив відомий



тернопільський композитор Олександр Смик – пісня «Сніги, сніги». Відтак був створений другий, третій фільми, які демонструвалися на Тернополі. Перший – з циклу «Жива УПА» – «Орест», другий – «Повстанське танго», третій – «Я не з неба». Історію Марії Штепи я почула ще в 2017 році (коли вона ще була жива). Її історія мене дуже вразила: жінка, яку рік катували в підвалах монастиря, що в Чорткові (зараз там благодійний центр-притулок «Карітас»), де й доживала свій вік Марія Штепа. Уявити це собі було просто неможливо. Тож вирішили, що одна із серій циклу буде присвячена саме пані Марії. Цьогоріч нам пощастило у фінансовому плані (бо до того було надто суцужно): нас підтримали, і фільм «Марія» – це не любительське, аматорське кіно про УПА, це повнометражний документальний фільм, знятий професійною командою; у головній ролі – Дарина Степанкова. У прокаті по всій Україні він буде з весни наступного року. Поїздка на Тернопілля з допрем'єрним показом фільму «Марія» – це наша данина поваги головній героїні кінострічки, місцям, де ми працювали, громаді, де вона мешкала, людям, які її знали особисто».

А далі – перегляд представленого фільму. У залі запанувала німа тиша... Час від часу було ледь чутне слізне схилювання, зітхання... Кінострічка, напевно, не залишила у залі жодного байдужого, охопивши кожного надзвичайно зворушливими до щему почуттями.

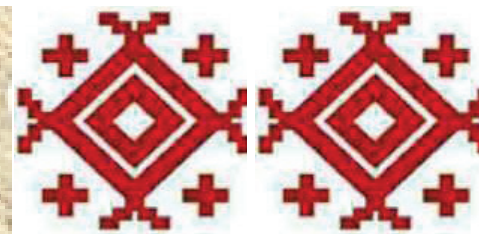
причетних до кінозйомки: Марію Горбаль, котра, як зазначила режисерка, стала також вагомою частиною фільму – її коментарі в кадрах кінострічки (до слова, власне пані Марія виступила ініціаторкою та організаторкою кінопоказу в Мазурівці); молодим акторам-аматорам Назарію Бабіну, Роману Залубнику, Василю Капустинському, Василю Мармусу та Василю Ханасу; священнослужителям, які були співтворцями кінострічки: отцю-вікарію Володимирів Заболотному та отцю Григорію Канаку. Щирі оплески глядацтво заочно адресувало й тим, кого з певних причин не було на допрем'єрному показі, проте все своє умісню вклало в знімальний процес; а також – відомим громадським діячам нашого краю Володимирів Мармусу (політ'язень) й Олександрів Степаненку, чий коментарі увійшли до фільму.

Кінознімальна група разом із представниками влади Білобожницької ТГ і Чортківської районної віддали шану пам'яті незламній «Тополі» – Марії Штепи на її могилі.

Відтак режисерка Марія Яремчук та її кіношна команда поспішили до Чорткова, де відбувся черговий того дня допрем'єрний показ фільму «Марія». А в Мазурівці ще довго-довго глядацтво не полишало гостинної зали, ділячись враженнями від фільму в приємному спілкуванні.

Тетяна ЛЯКУШ, фото автора і Ореста ЛИЖЕЧКИ





Їх взірці, оцих оберегів, нині — різнопланові, багатогранні, як і саме життя. Та в кожному фрагменті є своя душа, своя «сіль», сконцентрована та представлена у згустках чийхось творинь. У самореалізації, в наголосі на найбільш суттєвому чи помітному на даному відтинку життя. Цікавинок навколо нас так багато, так щедро! Давайте їх помічати.

Змалку прикипаємо серцем до рідного



Красивий, щедрий, рідний край
І мова наша солов'їна.
Люби, шануй, оберігай
Усе, що зветься Україна

Ігор Січовик.

Україна — територія гідності та свободи. Такими нас зробила не одна, а дві революції — Майдан та Революція Гідності. Це був надзвичайно важкий іспит для України, коли народ продемонстрував свою гідність та прагнення до свободи. Ці події згуртували громадян та патріотів нашої Батьківщини. Але шанс на зміни дістався нам дорогою ціною — ціною людських втрат.

Вічною раною на серці кожного

українця буде пам'ять про Героїв Небесної Сотні та воїнів АТО, кожен з яких віддав за свої переконання найвищу ціну власного життя. Тому вшановуємо хвилиною мовчання та згадуємо в молитві всіх, хто загинув, захищаючи незалежність і свободу нашої України.

Про все це йшлося під час години спілкування «21 листопада — День Гідності та Свободи». Ми з дітками виготовили «Квітку Гідності» та «Сердечко свободи».

Оксана БОЙКО,
вихователь групи продовженого дня
№ 2 Чортківської ЗОШ І — III
ступенів № 5

Вперед, до перемоги!

522 вподобання і може 6000 переглядів отримало відео Миколи Крока з Чорткова на Facebook-сторінці в конкурсі «Рухова активність — здоровий спосіб життя — здорова нація!», організатор якого — Тернопільський обласний центр фізичного здоров'я населення «Спорт для всіх». Відеоролик хлопця очолив рейтинг найпопулярніших і отримав приз глядацьких симпатій.



бо я — затята «фейсбучниця» і часто ділюся досягненнями Миколи на своїй сторінці. Це такий собі стимул і приклад для інших — таких, як ми. Щоб люди бачили і не опускали руки. Микола — юнак з аутизмом, спорт для нього є дуже важливим засобом реабілітації, тому ми відвідуємо тренажерний зал «GYM» двічі на тиждень.

Він вчиться у 8-му класі Чортківської СШ № 3 ім. Р.Льашенка на індивідуальній формі навчання, відвідує Чортківський МКЦКР «Дорога в життя». Ще віднедавна почав навчатися гри на фортепіано і займатися кінним спортом.

Ми змагалися з великими колективами шкіл, садочків, танцювальних колективів, гуртків позашкільної роботи. Хоча журі присудило перемогу іншим, ми чесно вибороли приз глядацьких симпатій.

Змагання виявилось нелегким, адже у конкурсі взяли участь 238 відеороликів і понад 1800 учасників! Але саме відео нашого земляка стало найпопулярнішим! 29 листопада Миколці виповниться 17 років і найкращим дарунком для нього до дня народження стала відзнака та сувенірна атрибутика від Тернопільського обласного центру фізичного здоров'я населення, які він отримав на честь перемоги.

Вітаю, Миколко! Здоров'я, щастя, радості, наснаги і нових досягнень!

Віра СИРОТА-ЯБЛОНЬ,
студентка спеціальності
«Журналістика» Міжнародного
університету «Україна»



— А починалося все так, — розповіла мама Миколки Галина Крок. — Про конкурс відеороликів дізналася з соціальної мережі Facebook, де Тернопільський обласний центр фізичного здоров'я населення анонсував фізкультурно-оздоровчий захід «Рух заради життя». Відео віднайшла у власному архіві. Так як Микола відвідує тренажерний зал вже півтора року, то таких відео у нас багато,

Фотографічних справ майстри

Ось такою справді історичною світліною «родом» з першої половини 1990-х років — тобто мало не тридцятилітньої давності поділився на своїй Facebook-сторінці військовий історик, головний спеціаліст відділу формування НАФ та діловодства Державного архіву Тернопільської області, ветеран російсько-української війни, розвідки ЗСУ, офіцер запасу, член ГО «Воїнів АТО/ООС Тернопільського району» Ігор Крочак.

Свою постать на той час (крайній зліва) означив так: майбутній офіцер ЗСУ, а тоді станичний Чортківської станиці Пласту, старшопластун куреня «Вовча Ліга» друг Камінь. Зрештою, це й помітно по його пластовому однострою. Місце — одна з урочистостей в Чорткові. Зафіксована дія — обмін досвідом в галузі фотографії з Ігорем Бандрівчаком (в центрі), на той час фотокореспондентом «Голосу народу».

Варто додати, що й Ігор Крочак має в своєму послужному списку безпосередній стосунок до районної газети: адже на зламі 80-90-х років очолював відділ радіомовлення редакції. І це завдяки йому вперше на наших теренах позивними чортківського радіо став тоді ще національний Славень «Ще не вмерла Україна».



Знімки з родинного альбому...

Такими словами зазвичай розпочинаються короткі та місткі на вміщувану інформацію текстівки на «фейсбучній» сторінці відомого в нашому краї музиканта і художника з великим педагогічним стажем — Степана Капія.



Кривенчанин за народженням, цей великої душі чоловік надзвичайно залюблений у свою вітчизну. Створив групу в соціальних мережах «Село Кривеньке ... історія в світлинах» і є її адміністратором. За вміщеними там світлинами можна сміливо писати історію села — та ще й яку багатющу!

Та й отакі фото, на кшталт пропонованих під рубрикою «Обереги», — то також немов окремі цеглинка, що гармонують, передаючи наступним поколінням краян історію свого роду й народу.

Вчитайтесь, вдивівайтесь.

«Духовий оркестр в рідному селі с. Кривеньке, 60-ті роки ХХ ст.»

«Товариство «Відродження» при Чортківській торговельній школі. 1942 рік, моя мама — Ірина Шевчук в другому ряду третя зліва».

«Майстри-столярі с. Кривеньке Копичинецького повіту, кінець 30-х рр. Крайній справа — мій дідусь Петро Шевчук, столяр, пасічник, фотограф на всю округу, годинникар».

«Перше причастя біля стіни недобудованої церкви, с. Кривеньке, 40-і роки минулого століття. Радянська влада розбила цеглу з недобудованої церкви на будівництво ферми».

Отака історія рідного народу...



Ведуча сторінки Анна БЛАЖЕНКО



Читач застерігає...

Шлях від Січі до Соловків: кошовий Петро Калнишевський жив аж у трьох століттях і помер 288 років тому

Про наших видатних козацьких героїв відомо не так і багато, часто історія не доносила до нас навіть року їхнього народження. На щастя, дата приходу на світ останнього кошового Петра Калнишевського встановлена — 1691 рік. Дуже цікаво: відомий український поет Олекса Ющенко і відомий сучасний політик Віктор Ющенко є нащадками Нечипора Ющенка з XVIII ст., котрий доводився братом Петрові Калнишевському.



За переказами, майбутній кошовий потрапив на Січ малим хлопцем, напросившись у рідному селі Пустовийтівці до кінного загону козаків. Там він провів на військовій службі сім десятиліть і пройшов усі шаблі посади — від джури аж до найвищої. У 1760 році він обіймав посаду військового судді Запорозького Низового — другу за значенням у «козацькій республіці». Кошовим же отаманом січовики обрали його в 1762 році. Через три роки він знову став кошовим і перебував на цій посаді аж до зруйнування Запорозької Січі в 1775 році. Російська імператриця вимушено змирилася з волею козацтва і визнала його отаманом, бо на-зрівала війна з Туреччиною. Підписувався він так: «Петро Калнишевський, отаман кошовий Війська Запорозького із всім старшим і меншим товариством». Його заслуги Катерина оцінила золотом медаллю з діамантами (за російськими джерелами — найвищою відзнакою імперії орденм Андрія Первозваного). У 1773 році він отримав російський чин генерал-лейтенанта.

Незважаючи на це, і Січ, яка блискуче воювала проти турків, за що навіть удостоїлась особистої подяки імператриці, і її кошовий продовжували залишатися біль-мом на оці царського двору. Кошовий дбав про розширення та економічне зміцнення запорозької території. Але вже тоді знахо-дилися перевертні, які доносили на нього, зокрема полковий старшина Павло Савиць-кий. Правда, його доносу не дали ходу.

Головним могилянником Запорожжя послу-жив лукавий і підступний «новоросійський губернатор» Григорій Потьомкін, знаний як один з численних коханців ненаситної імператриці. Він виступав на засіданні цар-ського уряду з проектом ліквідації Січі. Ста-лося це 23 квітня 1775 року.

Готуючи план, царя слала на Запорожжя солодкі фарисейські листи, маючи на увазі приспати пильність козаків. А на початку червня 1775 року сотисячне російське військо генерала сербського походження Павла Текалія п'ятьма колонами підійшло до Січі і 4 червня оточило її. Вона налічувала лише 38 будинків-куренів, церкву і з пів тисячі маленьких хат, переважно майстерень і крамничок. Там перебувало лише кількасот козаків, бо решта з різних причин відлучились.

Зваживши на ситуацію, Петро Кални-шевський зі старшиною прийняли важке рішення здати Січ. Завойовники пограбували військову скарбницю, вивезли всю зброю та архів запорожців, а головну старшину заарештували. П'ять тисяч козаків утекли за

Дунай в турецькі володіння і заснували там Запорозьку Січ. 3 серпня 1775 р. Катерина II видала маніфест, яким офіційно проголосила факт ліквідації Січі. Та Потьомкіну захотілося ще більшого і він листовно попросив свою коханку-імператрицю ув'язнити кошового в Соловецькому монастирі, а решту стар-шини — у Сибір. Слухняний Синод РПЦ указав ігуменам монастирів утримувати небезпечних в'язнів «безвипускно», без будь-якого листування та будь-яких стосунків з найближчим оточенням, себто монахами.

Улітку 1776 року Петра Калнишевського доставили на Соловки. Там він промучився в ув'язненні 25 років. Ніяких чолобитних з проханням про помилування цариці він не писав. Тримали його під вартою чотири солдати (узимку троє). Це тоді, коли інших в'язнів у різні пори року охороняло у ко-нусоподібній камері розміром 2,8х1,5х1,5 метра відповідно один або двоє стражників.

Переказ стверджує, що звідти його виводили лише на Різдво, Великдень і Преображення. Він осліп, здичавів, мав довгу бороду, а нігті виглядали пазурами. Одяг на ньому розповзався від старості. Однак розуму цей живучий в'язень, істинний козак-характерник усе ж не втратив. Його було звільнено згідно з указом царя Олександра I 1801 року. Помер Петро Калнишевський восени 1803 р. на Соловах і похоронений на цвинтарі Преображенського собору Соловецького монастиря.

У своїх архівах я натрапив у часописі «Літературна Україна» за 1.11.1990 р. на таке: «Однак, турбуючись про новостворені (хай і символічні могили, не забувати б нам і про ті давні, справжні. Бо таки прикро було, коли, оглядаючи кремлівське подвір'я, натрапили на осиротілу гранітну плиту з могили П.Калнишевського, на якій ще можна розглядіти епітафію: «Здесь погребено тело в Бозе почившего кошевого бывшей некогда Запорозской грозной Сечи казаков атамана Петра Калнышевского...».

Від часу ув'язнення Петра Калнишевського ніхто не знав, де і як закінчилося його життя. Уперше завісу таємності зумів відкрити засланий у ці краї історик П.Єфіменко. Згодом про нього написав Д.Яворницький. Першим художнім твором про цю видатну особу став роман Романа Іванчука «Журав-линий крик», затриманий тодішньою цен-зурою на два десятиліття.

Петро Калнишевський залишився у нашій історії символом незламності козацького українського духу. Того духу, який ніколи не вмирав у нашому народі, а лише від-роджувався у нових історичних умовах у формі Українських Січових Стрільців, армії УНР, УГА, УПА. Ось чому образ отамана-мученика буде з одного боку виховувати в нащадків патріотизм, а з іншого — нагадувати їм, чим переважно закінчується добровільна або й вимушена служба імперській Росії.

Джерело: *Часопис «За вільну Україну», 6 вересня 2003 року.*

Юхим МАКОТЕРСЬКИЙ,
член Національної спілки краєзнавців України

...пропонує

Газета для нас, а ми — для газети

Знову — передплатна кампанія і знову — складнощі та труднощі. Економічна та фінансова криза в «супроводі» пандемії коронавірусу плюс — високий рівень інфляції, значне зростання цін на все і вся, мізерні пенсії і зарплати. Але навіть за такої ситуації — ну як же без газети рідного краю «Голос народу»?

Пишаюсь тим, що належу до великої армії передплатників районки. Ось і тепер передплатив її на 2022 рік і братиму участь в новорічній акції, сподіваючись виграти якийсь приз. Відрадно, що спонсорами розіграшу стали керівники аграрних під-приємств району, за що їм вдячність від читачів газети.

Багато років читаю свою районку, постійно до неї дописую на правах поза-штатного кореспондента. За останні роки на сторінках газети було надруковано сотні моїх кореспонденцій, статей, заміток, інформацій про простих людей нашого краю, їх побут, непросте життя на селі, виховання молоді, роботу закладів соціально-культурної сфери.

Читачів «Голосу народу» хвилюють пита-ння проведення земельної реформи, ринку продажу і купівлі землі, призначення субси-дій, цін на товари першої необхідності, стан екології в районі. Тепер — ще гостріше, ніж донедавна, хід медичної реформи. Владі на всіх рівнях потрібно більше перейматися життям селян. Незважаючи на всілякі труднощі, люди з оптимізмом дивляться в майбутнє, надіються на те, що настане час, коли українці житимуть за європейськими стандартами.

Раджу журналістам районки підтриму-вати тісні зв'язки з керівними органами новостворених територіальних громад, розповідати про працю в умовах децентра-лізації, дізнаватися, чи відчувають люди на селі позитивні рушення. Буваючи в селах, не минайте наші лікувальні заклади — амбулаторії, ФАПи, розповідайте про роботу сімейних лікарів, проблеми, що відчувають медичні заклади.

Нині більше необхідно писати про тих людей, які працюють на землі, поєднали свою долю з рідним хліборобським краєм. Про те, як працюють фермери, керівники сільськогосподарських підприємств, що орендують земельні паї селян, про те, як вони



дбають про життєдіяльність сільської інфраструктури. Необхідно відверто сказа-ти, що краще живеться тим селянам, де працюють сільгосппідприємства в селі, де є добрий господар, до якого люди можуть звернутися за порадою чи допомогою в будь-який час.

Я особисто захоплююсь публікаціями на різні теми заслуженого журналіста Ук-раїни Анни Блаженко, особливо тими, що публікуються в рубриках «Комора». «Буваль-щина», на мою думку, це журналістка від Бога, яка вміє зацікавити читачів цікавими публікаціями. Багато матеріалів на різні теми нам, читачам, дарує Тетяна Лякуш, зокрема про події на сході України, про наших воїнів-захисників. Сторінки газети прикрашають чудові світліни Максима Огородника.

У цей непростий час нам, читачам рай-йонки, необхідно підтримати колектив ре-дакції «Голосу народу». А наша підтримка полягає в збільшенні тиражу газети. Для цього неодмінно повинна зростати армія передплатників як у місті, так і в новоствореному районі. В кожній громаді. Дуже хочеться, щоб керівники територіальних громад по можливості надавали фінансову підтримку районці, щоб читачами газети стали депу-тати місцевих рад. Влада не повинна стояти осторонь від проблем газети.

Як ветеран праці, колишній працівник сільського господарства, я покладаю велику надію на керівників сільськогосподарських підприємств краю. Передплатіть, будь ласка, «Голос народу» колишнім працівникам полів і ферм, які в минулі роки збагачували наш край трудовими здобутками, а нині за багаторічну працю отримують мізерні пенсії. Тому й не мають можливості передплатити свою улюблену газету, адже люди пенсійного віку завжди були її активними читачами.

Іван БІЛИК, позаштатний кореспондент «Голосу народу», с. Джурин

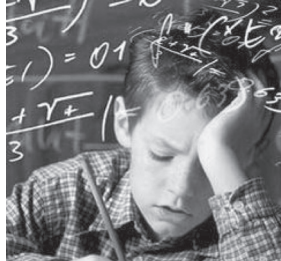
...радить

Виховуйте в дитині генія

Яким чином ділянка землі з насадженнями може сприяти вихованню дітей? Це дуже проста філософія.

Природа, розум Всесвіту зробили так, що кожна нова людина народжується як во-лодар, цар! Вона подібна до ангела — чиста і непорочна. Ще відкрите тім'ячко приймає величезний потік всесвітньої інформації. Здібності кожного новонародженого дозволяють йому стати мудрішим у Всесвіті. Зовсім небагато часу дано йому для того, щоб обдарувати своїх батьків щастям і благодаттю. Це час, за який дитина усвідомлює сутність світобудови, сенс людського існування, — відрізок всього в дев'ять земних років.

Дитині один за одним підносять атрибути штучного світу — іграшки. І втлумачують тим самим, нібито предмети є головними в цьому світі. З нею, ще маленькою, але найдосконалішим еством у Всесвіті, сюсюкають, ставлячись як до недосконалого. У результаті більшість людей до кінця своїх днів не може усвідомити істини: «У чому сенс життя?». Це питання так і залишається невирішеним. А він, сенс життя — в істині,



радості та любові. Дев'ятирічна дитина, вихована природним світом, має більше точності в усвідомленні світобудови, ніж наукові заклади.

Щоразу, коли приїжджаєте з дитиною на свою земельну ділянку, запропонуйте подиви-тися, чи з'явився новий пагін-чик, коли спатимете на природі під відкритим небом, візьміть з собою і свою дитину. Нехай

вона милується зірками, а її підсвідомість трансформує закладену природою істину на рівень свідомості. Можете хіба що запитати, яка із зірок подобається їй найбільше.

Головне — дитина починає думати, аналі-зувати і в її мізках прокидаються клітиночки, що працюватимуть впродовж всього життя. Вони й робитимуть її розумнішою і талановитішою відносно тих, в кого такі клітиночки сплять. Таку ненав'язливу інформацію прийматиме підсвідомість вашої дитини та передаватиме свідомості у вигляді нових думок, відкриттів. То і є шлях до генія.

Георгій ХАДЗАРАГОВ, м. Чортків

...іронізує

Віслюк-науковець

Вам, друзі, хочу розказати,
Як науковцем забаг стати
На старості один Віслюк.
А, кажуть, наду мав натуру,
Тож, як вступив

в аспірантуру,
Вам я не можу передати.
Про це й історія мовчить.
Як комусь знати закортить,
Считайте у Вовка і Цапа,
Була ще з ними хитра Шкапа,
Як іспит в Віслюка приймали,
Либонь, всі троє подивлялі,
Як краплю глузду там знайшли.
А час іде собі, минає,

Віслюк науки осягає...

(На вашу думку, це можливо?)
Тим час Віслюк шука квапливо
Тему для захисту поважно,
Обмірковуючи все уважно,
Писать він вирішив, між нами,
Про користь жемової ями.
Куратор Цап тему побачив,
Подумав, що Віслюк пиячив
Чи з глузду з їхав, захворів?
Та все ж, можливо, по дзвінку,
Як варіант, що і за мзду,
Цапівсько проявив турботу —
Нашкрябав сам якусь роботу...
Тут Цапа й сумнів огорнув,
Він в роздуми важкі пірнув.
Щоб кандидатом наук стати,
Написане слід захищати...
Ну, а Віслюк, знай, ледь читає,

А при комісії, хто знає?

Можє, ще й мову відбере?
Порадився з Вовком Цапівсько,
Бо захист, на біду, вже близько.
Тож Віслюка усі готують:
Запитання йому диктують
І відповіді, що казати,
Віслюк ученим має стати,
Либонь, як в цирку, все буде.
Насправді ось як усе сталося:
Цей вчений захист планувалось
Тихенько в лісі провести.
Галюу, знай, обгородили,
Бджіл-репортерів не пустили,
Ще й охорону найняли.
Комісія у повнім складі,
Поважні всі та при параді:
Папуги, вівці, барани,
Крикливий півень, черепаха,

Яксь обскубана ще птаха

І старезні два осли.
З розумним видом посідали
На приготовлені пеньки
І комедію розпочали.
Святково вбраний наш Віслюк
Щось мекнув раз, а потім вдруге,
В очах розгубленість, напруга,
Це ж не копитами махає,
Тут мудре треба щось казати,
А з цим у Віслюка проблема,
Бо з нервів поламалась схема,
З якого папірця читати.
Тож бляв щось, немов з гарячки,
Вієць з папугою аж рачки
Полізли в ліс, бо сміх душив.
Решта, проте, не дивувалась.
Були глухі чи прикидались?
(Це варто справді дослідити.)

Трагедії ж не варт робити —

Таких комісій гать гати.
Вони штампують кандидатів,
Якщо з останніх є що взяти.
Такий світ звірів, такі норми,
Якщо принесли зелень в торбі,
Станеш проффесором завжди.
За Віслюка лапи підняли,
Всім складом проголосували
І дружно на фушет пішли.
* * *

Тож віслюків в науці море,

Нових штампують всім на горе,
Стагнація у сферах всіх...
Нам залишився тільки сміх.

Зіновія ГРАБОВЕЦЬКА,
м. Чортків

29 листопада, понеділок

1+1

06.30, 07.10, 08.10, 09.10 «Сніданок з 1+1» 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 14.00, 16.45, 19.30 ТСН 09.25, 10.20 «Життя відомих людей 2021» 11.15, 12.20, 14.15 «Твій день» 14.45 «Одруження наосліп» 17.10 Т/с «Величне століття. Роксолана» 20.43 «Проспорт» 20.45, 21.25 Т/с «Різня у віці» (16+) 21.50, 22.55, 23.55 Т/с «Свати» 23.45 «ТСН: 10 вражаючих подій дня»

ІНТЕР

05.15, 22.05 «Слідство вели... з Леонідом Каневським» 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 17.40 Новини 07.10, 08.10 «Ранок з Інтером» 09.20 Ранок з Інтером 10.00, 18.00, 19.00, 04.15 Ток-шоу «Стосується кожного» 12.25 Х/ф «Міські дівчата» 14.25 «Речдок» 16.05 «Чекай на мене. Україна» 20.00 «Подорожці» 21.00 «Речдок. Велика справа» 23.50 Х/ф «Пасажир» 16+

TV-4

07.00 Провінційні вісті. Тиждень 08.00, 21.00 Єдина країна 08.30 Завтра-сьогодні 09.00, 17.00 Древо 10.00, 14.00, 16.00, 19.00, 22.00, 00.30, 03.30 Провінційні вісті 10.30, 15.00, 18.00 Т/с «Розслідування Мердока» 11.30 Усіма широтами 12.00, 02.30 Хіт-парад 12.45 Слід 14.10 Межа правди 17.30 Про нас 19.30 Наші вітання 20.00 На контролі 21.30 Сільський календар 22.40 Х/ф «Битва у Сіетлі» 16+

ICTV

08.45 Факти. Ранок 09.10, 19.20 Надзвичайні новини 11.25, 13.15 Х/ф «Краще не чіпати Зохана» 16+ 12.45, 15.45, 18.45 Факти. День 14.15, 16.15 Т/с «Дільничний з ДВРЗ» 16+ 20.15 Хто хоче стати мільйонером? Ігрове шоу 21.05 Факти. Вечір 21.25 Т/с «Пес-6» 16+ 22.45 Свобода слова

СТБ

08.30, 11.50 «МастерШеф Професіонали» 12+ 11.30, 14.30, 17.30, 22.00 «Вікна-Новини» 12.05, 14.50 Т/с «Сліпа» 12+ 15.40, 18.05 Т/с «Слід» 16+ 19.05 «СуперМама» 12+ 20.15, 22.50 Т/с «Рідна мачуха» 12+ 23.15 Т/с «Швабра» 16+

НОВИЙ КАНАЛ

07.20 «Орел і решка» 09.25 Т/с «Надприродне» 16+ 12.00 Х/ф «Острів фантазій» 16+ 14.20 Х/ф «Скарб нації» 17.00 «Хто зверху?» 12+ 19.00 «Пекельна кухня» 21.00 Х/ф «Синя безодня» 16+ 22.50 Х/ф «Весільний погром» 18+ 00.55 «Вар'яти» 12+ 02.35 «Служба розшуку дітей» 02.40 «Зона ночі»

ТРК «УКРАЇНА»

06.30, 07.10, 08.15 Ранок з Україною 07.00, 08.00, 15.00, 19.00, 23.00 Сьогодні 09.00 Мисливці за дивами 10.00 Я везу тобі красу 11.00 Агенти справедливості 12+ 14.10, 15.30 Т/с «Відважні» 16+ 20.10 Ток-шоу «Говорить Україна» 21.00, 23.10 Т/с «Серце матері» 12+ 00.10, 02.00 Т/с «Бійся своїх бажань»

30 листопада, вівторок

1+1

06.30, 07.10, 08.10, 09.10 «Сніданок з 1+1» 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 14.00, 16.45, 19.30 ТСН 09.25, 10.20 «Життя відомих людей 2021» 11.15, 12.20, 14.15 «Твій день» 14.45 «Одруження наосліп» 17.10 Т/с «Величне століття. Роксолана» 20.43 «Проспорт» 20.45, 21.25 Т/с «Різня у віці» (16+) 21.50, 22.50, 23.55 Т/с «Свати» 23.45 «ТСН: 10 вражаючих подій дня» 00.05 Х/ф «Кримінальне читиво» (18+)

ІНТЕР

05.35, 22.05 «Слідство вели... з Леонідом Каневським» 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 17.40 Новини 07.10, 08.10, 09.20 «Ранок з Інтером» 10.00 «Корисна програма» 12.25 Х/ф «Тиха гавань» 16+ 14.40, 15.40 «Речдок» 16.25 «Речдок. Особливий випадок» 18.00, 19.00, 04.15 Ток-шоу «Стосується кожного» 20.00, 03.45 «Подорожці» 21.00 «Речдок. Велика справа» 23.50 Х/ф «13 годин: Таємні солдати Бенгази» 16+

TV-4

07.00, 10.00, 14.00, 16.00, 19.00, 22.00, 00.30, 03.30 Провінційні вісті 07.35 Сільський календар 08.00 На контролі 09.00, 00.15 Час-Тайм 10.30, 15.00, 18.00 Т/с «Розслідування Мердока» 11.30 Єдина країна 12.05, 02.30 Хіт-парад 14.10, 21.30 Машина часу 14.30, 20.00 Відкрита зона 17.00 Древо 17.30 ПроОбраз з Наталкою Фічич 19.30 Наші вітання 20.30 Євромакс 21.00 Усіма широтами 22.35 Х/ф «Перший рейд» 16+

ICTV

06.30 Ранок у великому місті 08.45 Факти. Ранок 09.15, 19.20 Надзвичайні новини 10.25 Х/ф «Ульт्राфолет» 16+ 12.10, 13.20 Т/с «Розтин покаже» 16+ 12.45, 15.45 Факти. День 14.50, 16.20 Т/с «Пес» 16+ 17.40 Т/с «Юрчишини» 16+ 18.45, 21.05 Факти. Вечір 21.20 Т/с «Пес-6» 16+ 22.30 Т/с «Пес-2» 16+ 23.30 Х/ф «Від сутінків до світанку» 18+

СТБ

08.25, 11.50 «МастерШеф Професіонали» 12+ 11.30, 14.30, 17.30, 22.00 «Вікна-Новини» 12.05, 14.50 Т/с «Сліпа» 12+ 15.40, 18.05 Т/с «Слід» 16+ 19.05 «СуперМама» 12+ 20.15, 22.50 Т/с «Рідна мачуха» 12+ 23.15 Т/с «Швабра» 16+

НОВИЙ КАНАЛ

06.15 М/ф «Як спіймати перо Жар-Птиці» 07.35 «Орел і решка» 09.40 Т/с «Надприродне» 16+ 12.25 «Кохання на виживання» 16+ 14.25 Х/ф «Скарб нації: Книга таємниць» 16+ 17.00 «Хто зверху?» 12+ 19.00 «Екси» 16+ 21.00 Х/ф «Синя безодня 2» 16+ 22.50 Х/ф «Дрейф» 16+

ТРК «УКРАЇНА»

06.30, 07.10, 08.15 Ранок з Україною 07.00, 08.00, 15.00, 19.00, 23.00 Сьогодні 09.00 Мисливці за дивами 10.00 Я везу тобі красу 11.00 Агенти справедливості 12+ 14.10, 15.30 Т/с «Відважні» 16+ 20.10 Ток-шоу «Говорить Україна» 21.00, 23.10 Т/с «Серце матері» 12+

1 грудня, середа

1+1

06.30, 07.10, 08.10, 09.10 «Сніданок з 1+1» 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 14.00, 16.45, 19.30 ТСН 09.25, 10.20 «Життя відомих людей 2021» 11.15, 12.20, 14.15 «Твій день» 14.45 «Одруження наосліп» 17.10 Т/с «Величне століття. Роксолана» 20.43 «Проспорт» 20.45, 21.25 Т/с «Різня у віці» (16+) 21.50, 22.50, 23.55 Т/с «Свати» 23.45 «ТСН: 10 вражаючих подій дня» 00.05 Х/ф «П'ятий елемент» (16+)

ІНТЕР

05.35, 22.05 «Слідство вели... з Леонідом Каневським» 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 17.40 Новини 07.10, 08.10, 09.20 «Ранок з Інтером» 10.00, 11.00 «Корисна програма» 12.25 Х/ф «Найкраще в мені» 16+ 14.40, 15.40 «Речдок» 16.30 «Речдок. Особливий випадок» 18.00, 19.00 Ток-шоу «Стосується кожного» 20.00, 03.45 «Подорожці» 21.00 «Речдок. Велика справа» 23.50 Х/ф «Американець» 16+

TV-4

07.00, 10.00, 14.00, 16.00, 19.00, 22.00, 00.30, 03.30 Провінційні вісті 07.35, 14.30 Відкрита зона 08.00 Євромакс 08.30, 17.00 Древо 09.00, 00.15 Час-Тайм 10.30, 15.00, 18.00 Т/с «Розслідування Мердока» 11.30, 21.00 Усіма широтами 12.00, 02.30 Хіт-парад 14.10, 21.30 Машина часу 17.30 Українські традиції 19.30 Наші вітання 20.00 Формула здоров'я 22.40 Х/ф «Тільки поцілунок» 16+ 01.00 Х/ф «Секрет в озері Ерроу»

ICTV

06.30 Ранок у великому місті 08.45 Факти. Ранок 09.15, 19.20 Надзвичайні новини 11.10, 13.15 Х/ф «Грошовий поїзд» 16+ 12.45, 15.45 Факти. День 13.55 Т/с «Розтин покаже» 16+ 14.50, 16.20 Т/с «Пес» 16+ 17.45 Т/с «Юрчишини» 16+ 18.45, 21.05 Факти. Вечір 20.15 Хто хоче стати мільйонером? Ігрове шоу 21.20 Т/с «Пес-6» 16+ 22.35 Т/с «Пес-2» 16+ 23.35 Х/ф «Від сутінків до світанку: Криваві гроші Техасу» 18+

СТБ

05.15 Т/с «Комісар Рекс» 08.05, 11.50 «МастерШеф Професіонали» 12+ 11.30, 14.30, 17.30, 22.00 «Вікна-Новини» 12.05, 14.50 Т/с «Сліпа» 12+ 15.40, 18.05 Т/с «Слід» 16+ 19.05 «СуперМама» 12+ 20.15, 22.50 Т/с «Рідна мачуха» 12+ 23.15 Т/с «Швабра» 16+

НОВИЙ КАНАЛ

07.15 «Орел і решка» 09.20 Т/с «Надприродне» 16+ 11.55 «Кохання на виживання» 16+ 13.55 Х/ф «Код Да Вінчі» 16+ 17.00 «Хто зверху?» 12+ 19.00 «Діти проти зірок» 20.40 Х/ф «Міліана» 16+ 22.30 Х/ф «Білий гігант» 16+

ТРК «УКРАЇНА»

06.30, 07.10, 08.15 Ранок з Україною 07.00, 08.00, 15.00, 19.00, 23.00 Сьогодні 09.00 Мисливці за дивами 10.00 Я везу тобі красу 11.00 Агенти справедливості 12+ 14.10, 15.30 Т/с «Відважні» 16+ 20.10 Ток-шоу «Говорить Україна» 21.00, 23.10 Т/с «Серце матері» 12+

2 грудня, четвер

1+1

06.30, 07.10, 08.10, 09.10 «Сніданок з 1+1» 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 14.00, 16.45, 19.30 ТСН 09.25, 10.20 «Життя відомих людей 2021» 11.15, 12.20, 14.15 «Твій день» 14.45 «Одруження наосліп» 17.10 Т/с «Величне століття. Роксолана» 20.31 «Проспорт» 20.33 «Чистопевні 2021» 20.40, 21.20 Т/с «Різня у віці» (16+) 21.45 «Право на владу 2021» 00.45 «ТСН: 10 вражаючих подій дня»

ІНТЕР

05.30, 22.05 «Слідство вели... з Леонідом Каневським» 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 17.40 Новини 07.10, 08.10, 09.20 «Ранок з Інтером» 10.00, 11.00 «Корисна програма» 12.25 Х/ф «Дорогий Джон» 16+ 14.35, 15.35 «Речдок» 16.30 «Речдок. Особливий випадок» 18.00, 19.00, 03.10 Ток-шоу «Стосується кожного» 20.00, 02.10 «Подорожці» 21.00 «Речдок. Велика справа» 23.50 Х/ф «Солдат Джейн» 16+

TV-4

07.00, 10.00, 14.00, 16.00, 19.00, 22.00, 00.30, 03.30 Провінційні вісті 07.35 Формула здоров'я 08.30, 17.00 Древо 09.00, 00.15 Час-Тайм 10.30, 15.00, 18.00 Т/с «Розслідування Мердока» 11.30, 20.30 Усіма широтами 12.00, 02.30 Хіт-парад 14.10, 21.30 Машина часу 14.30 Відкрита зона 15.45, 19.55 Ціную справжнє 17.30 Євромакс 19.30 Наші вітання 20.00 Завтра-сьогодні 22.35 Х/ф «Як вкрасти «поцілунок»

ICTV

08.45 Факти. Ранок 09.15, 19.20 Надзвичайні новини 11.45, 13.15 Х/ф «Прискорення» 16+ 12.45, 15.45 Факти. День 14.05 Т/с «Розтин покаже» 16+ 15.00, 16.20 Т/с «Пес» 16+ 17.45 Т/с «Юрчишини» 16+ 18.45, 21.05 Факти. Вечір 20.15, 02.05 Анти-зомбі 21.20 Т/с «Пес-6» 16+ 22.40 Т/с «Пес-2» 16+ 23.40 Х/ф «Хеллбой: Відродження кривавої королеви» 16+

СТБ

08.20, 11.50 «МастерШеф Професіонали» 12+ 11.30, 14.30, 17.30, 22.00 «Вікна-Новини» 12.05, 14.50 Т/с «Сліпа» 12+ 15.40, 18.05 Т/с «Слід» 16+ 19.05 «СуперМама» 12+ 20.15, 22.50 Т/с «Рідна мачуха» 12+ 23.15 Т/с «Швабра» 16+

НОВИЙ КАНАЛ

07.25 «Орел і решка» 09.30 Т/с «Надприродне» 16+ 12.15 «Кохання на виживання» 16+ 14.10 Х/ф «Ангели і демони» 16+ 17.00, 19.00 «Хто зверху?» 12+ 21.00 Х/ф «Пункт призначення» 16+ 23.00 Х/ф «Пункт призначення 2» 18+ 00.55 «Вар'яти» 12+

ТРК «УКРАЇНА»

06.30, 07.10, 08.15 Ранок з Україною 07.00, 08.00, 15.00, 19.00, 23.00 Сьогодні 09.00 Мисливці за дивами 10.00 Я везу тобі красу 11.00 Агенти справедливості 12+ 14.10, 15.30 Т/с «Відважні» 16+ 20.10 Ток-шоу «Говорить Україна» 21.00, 23.50 Т/с «Серце матері» 12+ 23.10 Слідами львівського сміття. Довгобуд століття

3 грудня, п'ятниця

1+1

06.30, 07.10, 08.10, 09.10 «Сніданок з 1+1» 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 14.00, 16.45, 19.30 ТСН 09.25, 10.20 «Життя відомих людей 2021» 11.15, 12.20, 14.15 «Твій день» 14.45 «Одруження наосліп» 17.10 Т/с «Величне століття. Роксолана» 20.13 «Проспорт» 20.15 «Чистопевні 2021» 20.20 Х/ф «Той, що біжить лабіринтом» (16+) 22.30 Х/ф «Той, що біжить лабіринтом 2» (16+)

ІНТЕР

05.15, 23.30 «Слідство вели... з Леонідом Каневським» 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 17.40 Новини 07.10, 08.10, 09.20 «Ранок з Інтером» 10.00, 11.00 «Корисна програма» 12.25 Х/ф «Якщо я залишусь» 16+ 14.35, 15.30, 01.10 «Речдок» 16.25 «Речдок. Особливий випадок» 18.00 Ток-шоу «Стосується кожного» 20.00, 03.20 «Подорожці» 21.00 Х/ф «007: І цілого світу замало» 03.50 Д/п «Війна всередині нас»

TV-4

07.00, 10.00, 14.00, 16.00, 19.00, 22.00, 00.30, 03.30 Провінційні вісті 07.35 Завтра-сьогодні 08.00 У фокусі Європа 08.30, 17.00 Древо 09.00, 00.15 Час-Тайм 10.30, 15.00, 18.00 Т/с «Розслідування Мердока» 11.30, 20.40 Усіма широтами 12.00, 02.30 Хіт-парад 14.10 Машина часу 14.30 Відкрита зона 17.30 ПроОбраз з Наталкою Фічич 19.30 Наші вітання 20.10 Сільський календар 21.30 Єдина країна 22.35 Х/ф «Затемнення» 16+ 01.00 Х/ф «Тринадцятий поверх» 16+

ICTV

08.45 Факти. Ранок 09.15, 19.20 Надзвичайні новини 10.10, 20.05 Дизель-шоу 12+ 11.35, 00.05 Т/с «Вижити за будь-яку ціну» 12.45, 15.45 Факти. День 13.20, 01.55 Скетч-Шоу «На трюх» 16+ 20.15, 02.05 Анти-зомбі 21.20 Т/с «Пес-6» 16+ 22.40 Т/с «Пес-2» 16+ 23.40 Х/ф «Хеллбой: Відродження кривавої королеви» 16+

СТБ

06.10, 19.00, 22.50 «Холостячка Злата Огневич» 12+ 10.35 «Як вийти заміж» 16+ 11.30, 14.30, 17.30, 22.00 «Вікна-Новини» 11.50, 14.50, 18.05 Т/с «Сліпа» 12+ 23.40 «Битва екстрасенсів» 16+

НОВИЙ КАНАЛ

08.05 «Орел і решка» 10.10 «Пекельна кухня» 12.10 «Екси» 16+ 14.25 «Діти проти зірок» 16.00 Х/ф «Глибинний підйом» 16+ 18.00 Х/ф «Пункт призначення» 16+ 20.05 Х/ф «Пункт призначення 3» 16+ 22.00 Х/ф «Пункт призначення 4» 18+ 23.40 Х/ф «Пункт призначення 5» 18+

ТРК «УКРАЇНА»

06.30, 07.10, 08.15 Ранок з Україною 07.00, 08.00, 15.00, 19.00 Сьогодні 09.00 Зірковий шлях. Новий сезон 10.20, 04.30 Т/с «Пташка співача» 12+ 14.20, 15.30 Т/с «Крила метелика» 12+ 20.10 Ток-шоу «Говорить Україна» 21.00 Свобода слова Савика Шустера 00.00 Т/с «Відважні» 16+

4 грудня, субота

1+1

08.00 «Сніданок. Вихідний» 10.00 «Світ наживоріт» 17.30, 18.30 «Світ наживоріт - 13. Еквадор» 19.30 ТСН 20.13 «Проспорт» 20.15 «Чистопевні 2021» 20.20 «Вечірній квартал 2021» 22.15 «Жіночий квартал» 23.35 «Світське життя. 2021» 00.45 Х/ф «Кримінальне читиво» (18+) 03.45 Х/ф «Кохання і Різдво» (16+)

ІНТЕР

07.00 Х/ф «Три мушкетери: Підвіски королеви» 09.00 «Готуємо разом. Домашня кухня» 10.00 «Усе для тебе» 11.00 Х/ф «Зорро» 13.20 Х/ф «Весілля в Малинівці» 15.15, 20.30 Т/с «Слідчий Горчакова» 12+ 20.00 «Подорожці» 22.30 «Ювілейний творчий вечір Ігоря Ніколаєва» 00.10 Х/ф «Якби я тебе кохав...» 16+

TV-4

07.00 Провінційні вісті 07.35, 10.30 Про нас 08.00, 19.00 Єдина країна 08.30, 03.15 Завтра-сьогодні 09.00 Час-Тайм 11.00 На контролі 12.00 ПроОбраз з Наталкою Фічич 12.20, 00.30 Х/ф «Кохання: інструкція із застосування» 16+ 13.30, 15.00, 18.00 Т/с «Розслідування Мердока» 11.30, 20.40 Усіма широтами 12.00, 02.30 Хіт-парад 14.10 Машина часу 14.30 Відкрита зона 17.30 ПроОбраз з Наталкою Фічич 19.30 Наші вітання 20.10 Сільський календар 21.30 Єдина країна 22.35 Х/ф «Затемнення» 16+ 01.00 Вікно в Америку

ICTV

07.35 Громадянська оборона 08.35 Т/с «Юрчишини» 16+ 11.40, 13.00 Х/ф «Боги Єгипту» 16+ 12.45 Факти. День 14.20 Х/ф «Хеллбой-2: Золота армія» 16+ 16.35 Х/ф «Мумія» 16+ 18.45 Факти. Вечір 19.10 Х/ф «Смертельна зброя» 16+ 21.30 Х/ф «Смертельна зброя-2» 16+ 23.40 Х/ф «Два стволи» 16+ 01.40 Х/ф «Від сутінків до світанку» 18+ 03.20 Я зняв!

СТБ

04.50 Х/ф «Між небом і землею» 16+ 07.05, 10.55 Т/с «Рідна мачуха» 12+ 07.50 «Неймовірна правда про зірок» 19.00 «Україна має талант» 22.00 «МастерШеф» 12+

НОВИЙ КАНАЛ

06.00 «Хто проти блондинок?» 12+ 07.20, 10.00 «Kids time» 07.25 Х/ф «Пастка для батьків» 10.05 «Орел і решка. Земляни» 11.00 «Орел і решка. Чудеса світу» 12.15 «Хто зверху?» 12+ 14.30 М/ф «Тачки» 16.50 М/ф «Тачки 2» 19.00 Х/ф «Мисливець на монстрів» 12+ 21.00 Х/ф «Останній мисливець на відьом» 16+ 23.30 Х/ф «Опівнічний експрес» 18+ 01.30 «Вар'яти» 12+ 02.25 «Зона ночі»

ТРК «УКРАЇНА»

07.00, 15.00, 19.00 Сьогодні 07.30 Т/с «Пташка співача» 12

Сплітаємо тужаве перевесло
щирих привітань з нагоди 60-річчя
керуючому відділком «Босирівський»
Ігорю Степановичу
КІНДЗЕРСЬКОМУ.



Бажаємо Вам
доброго здоров'я,
в сім'ї — любові
та розуміння, в
роботі — стабіль-
ності та процві-
тання, в колі дру-
зів — підтримки
та поваги. Зичимо
Вам море щастя,
здійснення най-
кращих мрій та
сподівань.

Живіть, радійте, усміхайтесь,
Хай все навкруг проміниться теплом,
Хай кожна мить і кожна годинка
Для Вас будуть сповнені добром.
Хай щастя панує у Вашому домі
І радість у ньому живе,
Здоров'я міцного і щирої долі
Хай Бог посилає

і Вас береже.
З повагою — колектив
відділку «Босирівський».



Колектив працівників
Чортківського медичного фахового
коледжу щиро вітає з ювілейним
Днем народження
викладача коледжу
Оксану Володимирівну
МИХАЙЛЮК.

Зичимо Вам щастя і здоров'я,
успіхів у роботі, тепла та злагоди,
родинного затишку та любові
Ваших рідних, близьких і друзів.
Нехай здійсняться Ваші творчі
задуми та плани, минають негаразди
та непорозуміння, а всі починання
нехай супроводжують надія та
успіх. Хай доля збагачує
Вас життєвою мудрістю,
енергією, натхненням і
радістю.



Найщедрішої пори розкішними
килимани золотавого падолисту
в калиновім намисті літ загостила
ювілейна дата Дня народження
до найкращої для нас
Марії Степанівни РЕМБОХИ
зі с. Ягільниці.



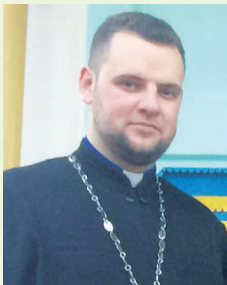
Матусю,
бабусю,
Ви наша єдина,
Вас щиро вітає
вся наша родина.
Діти, онуки,
правнуки Вам,
дорогенька,
Шлють щирий
уклін від серця,
рідненька.
Люба матусю,
бабусенько мила,
С п а с и б і

велике, що Ви нас зростили,
Що Ви нас любили, усім помагали,
Молились за нас, добра нам бажали.
За руки робочі, за хліб на столі
Спасибі велике, уклін до землі.
За Ваше добро і турботу про нас
Сьогодні ми щиро вітаємо Вас.
Хай весни летять до Вас журавлями,
Щоб Ви не старіли, рідненька, з роками.
Живіть у здоров'ї, у щасті, у силі,
Літа проти Вас хай будуть безсилі.
Бо поки є мама, доти є сонце,
Доти пташина і цвіт під віконцем.
Доти краса, доти поміч, розрада.
Живіть нам, матусю, сто років на радість.
Хай Матінка Божа Вас оберігає;
Господь Бог здоров'я посилає
На многії та благі літа.

З любов'ю і повагою — донька
Ірина, зятя Кіндрат, син
Ігор, внучка Світлана
з чоловіком Андрієм,
правнуки Матвійко,
Максимко та вся велика
дружна родина.



З нагоди ювілейного
Дня народження адресуємо
найщиріші вітання
на знак великої поваги
отцю **Івану ПАЛАМАРЮ**
як духовному провіднику
в ім'я служіння Богові.



Вітаємо, отче,
сердечно Вас
нині,
Хай Бог Вам
дарує наснагу
і сили.
Міцного здоров'я,
сімейного щастя,
Хай хату минають
і лихо, й напасті.
Слова Ваші мудрі,
мов краплі дощу,
Що стукають щиро
у душу людську,

І живиться ними
врожай доброти,
Щоб в Божій любові
прожити змогли.
Покликав Вас Господь
на добру дорогу —
Служити Христові і Господу Богу.
Щоб завжди могли Ви Творця
прославляти

І людські душі
від пекла спасати.
Хай Бог дасть добробуту,
радості, миру,
Віддячить сторицею серденько шире,
Нехай Вам Всевишній Творець
всього світу
Шле ласки із неба
і многая літа.



З великою повагою
і християнською любов'ю —
парафіяни с. Нагірянка.

Щиро вітаємо
з Днем народження
та Днем Ангела і шлемо сповнені
людської шани та поваги привітання
директорові
ПСП «Захід-Агро»
Михайлу Богдановичу ЗАРІВНОМУ.

Зичимо Вам
міцного здоров'я,
щастя, достатку,
людського тепла.
Бажаємо миру і
світлої долі, запалу,
енергії, сили
доволі, творчого
вогнику, віри й
наснаги, щедрості
серця, людської по-
ваги. На довгих стежинах Вашої ниви
будьте завжди здорові й щасливі! А
сьогодні у це свято щастя зичим Вам
багато! Хай Вас Бог благословляє,
многих літ Вам посилає!



З повагою — парафіяни
с. Джуринька Слобідка.



У прекрасний день,
25 листопада,
святкує ювілейний День народження
Володимир Михайлович
ТКАЧИК,
вчитель Милівецького
ЗЗСО І — II ступенів.

Летять роки, і

їм немає
спину,
За ними —
мудрості
великий
зміст.

Сьогодні
п'ятдесяту
верховину
Здолали Ви,
мов
справжній

альпініст.

За пройденим
не варто сумувати,

Попереду
гряде весни пора.

Хай щедрим буде
ювілейне свято,
Здоров'я Вам, любові
і добра!



З повагою — колектив
освітнянського закладу.

Повідомлення

Рішенням виконавчого комітету Хоростківської міської ради за № 123 від 23.11.2021 року встановлено тарифи з централізованого водопостачання, централізованого водовідведення, поводження з побутовими відходами для Хоростківського МКП «Комунальник», враховуючи ПДВ:

№ п/п	Назва послуг	Одиниця виміру	Для населення м.Хоростків	Для бюджетних організацій та інших споживачів
1	3 централізованого водопостачання	грн за 1 куб. м	22,35	25,10
2	3 централізованого водовідведення	грн за 1 куб. м	19,65	23,55
3	3 поводження з побутовими відходами (вивезення та захоронення ТПВ)	грн за 1 куб. м	199,25	199,25

Примітка: щомісячна плата за послугу з поводження з побутовими відходами для населення — 20,30 грн з однієї особи.

Дане рішення набирає чинності з 1 грудня 2021 року.

З повним текстом рішення можна ознайомитись у виконкомі Хоростківської міської ради за адресою: м. Хоростків, вул. Кн.Володимира, 17.

Цікавинки з редакційної скриньки

Не тра тіла шкодувати

Не тра тіла шкодувати
(казов і буду казати),
Бо то всьо є марний відок.
Я тому є премій свідок.
Мусиш рано го збудити,
Вмити, дати їсти, пити,
Вбрати, до роботи гнати,
Чо дармо час марнувати?
Пручеєє тото тіло,
Ще би спати троха хтіло,
Валелосє в тій постели,
Розгледало мух на стели,
Крутилосє в ружні боки,
Лиш би не зробити кроки.
Нащо?!
Як добре лижєсти
І ніц тако не робити.
Не шкодуйте го, не траба!
І най го не душит жаба,
Най не стогне і не нєє,
На долю вовком не виє.
Бо руханнє — то життє,
А лежаннє — терміє.
Ніц воно тобі не дасть,



А притєгне ще й напасть.
Заболєт від того боки,
Не підут живильні соки
В ружні точки твого тіла.
Вставай!
Берисє до діла!
Не тра тіла шкодувати!
Хто ким має керувати?!
Душа тілом?
Навпаки?
А не йдут — біжут роки...
Ними траба користати,
А не дармо час вбивати.
Олекса ТЕРЕН,
с. Улашківці

Страшне горе увірвалося в нашу
родину... Несподівано обірвалася
долі струна і навіки змовкла мелодія
життя нашого дорогого синочка,
люблячого брата, хорошого друга і
надзвичайно доброї, щирої душі людини
— **КАНФОЛІЯ Михайла.**



Невблаганна смерть відібрала у
нас найдорожче, принісши в наш дім
нестерпний біль, велику скорботу і чорну
тугу.

Із Божого милосердя це невимовне
горе розділили з нами друзі та близькі.
У важкі хвилини плече допомоги та
підтримки підставили директор ПАП
«Дзвін» Василь Степанович Градовий та
його родина, взявши на себе всі клопоти
в організації похорону, висловлюємо щирі
вдячність вам, добродії.

Слова подяки адресуємо також
колективу ПАП «Дзвін», односельцям,
однокласникам, усім, з ким працював,
зустрічався, дружив покійний Михайло.

У скорботі —
батько, сестра
з сім'єю, колеги та друзі.

Вважати недійсними:

загублену особисту лікарську печатку
на ім'я: **ЯРОШ Олександр Андрійович.**

посвідчення дитини-інваліда серії
ААГ за № 056102, видане 29 грудня
2017 р. УСЗН Чортківської РДА на
ім'я: **БОЦЯН Вікторія Вікторівна.**

диплом серії ТЕ за № 39618659
за спеціальністю «Економіка та
підприємництво», «Фінанси і кредит»,
виданий 30 червня 2010 р. ТКТЕК на
ім'я: **ВІВЧАР Алла Василівна.**

військовий квиток серії ТП за №
009028, виданий Чортківським РВК
Тернопільської області 22 січня 2003 р.
на ім'я: **ДУБЧАК Віктор Романович.**



Педагогічний колектив
Білобожницької ЗОШ І — III
ступенів висловлює щире
співчуття з приводу передчасної
смерті колишньої директорки школи
МАТКОВСЬКОЇ
Марії
Богданівни.

Дорогі діти на-
шої колеги Марії
Богданівни, Наталіє
і Ірино з сім'ями,
прийміть щирі
співчуття. Нехай
Господь оселить
душу Вашої мами в
Царстві Небесному.
Вічна пам'ять буде
довго жити посеред нас!



КОПАЄМО КРИВИЦІ

БУРОВОЮ МАШИНОЮ
Діаметр — 1 та 1,2 метра; глибина —
до 40 метрів. Продаж кілець.
Тел. 097-875-88-80.

ПРОГНОЗ ПОГОДИ НА ТИЖДЕНЬ

П'ЯТНИЦЯ
26 листопада



-2... +6

СУБОТА
27 листопада



+4 ... +8

НЕДІЛЯ
28 листопада



+1...+8

ПОНЕДІЛОК
29 листопада



+1 ... +5

ВІВТОРОК
30 листопада



-1... 0

СЕРЕДА
1 грудня



-3 ... +1

ЧЕТВЕР
2 грудня



+1... +4